

Annem Bilse de Şiir Yazdığımı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Ocak 2020

Fitillenen bir ateş sair duygu ve öznenle cebelleştığım aslında özlemin imgesi iken şiirler.

Anneme ithaf ediyorum bu şiirimi.

Sevmeyi bana öğreten ve beni karşılıksız seven tek insan.

Ömrüm senin olsun annem.

Ufka sığınan yaralı meleğin kalbiyim
Düşkün ve reşit imlerin de telaşı
Mevsimsel bir vazgeçiş benimki:
Asiyim ve terbiyeli ve fazla mavi.
Şerh düştüğüm nice yeis
Gölgeme danıştım bir gece vakti
Aşk boyayan fırça gibiyim belki de:
Frapan, sezileri unutkan
Derbeder bir şiirin de son dizesinde
Ölmeyi bekleyen bir fermanım ben.

İçimdeki boşluk
Edilgen varlığıma sığınan devasa bir eksen gibi
Rahmeti ömrün
Devasa tanıklığında dünün
Sehven yenik bir gölgeden bile fazlası:
Ederim mi?
İklimin yası elbette.
Giderim mi?
Altı üstü kuruş etmeyen
Yedi eminde unutulmuş bir resim işte.

Muadilim kök hücrem
Mağdur kılınan künyem.
Devre arası bozdurmaya gittiğim bir çeyrek altın:
Dünden miras
Geleceğim ise kucak kucak rahmet

İçerlediğim her veda vakti
Koynumda saklı ölü bir çiçek ve de yası.

Latife etmeyi nasıl da dilerdim:
Bıçak nasıl ki dayandı kemiğe
Köpeğe atsan bakar mı hiç yüzüne?
Ölümü irdelen bir kuşun kırık kanadı
Gök mavisini gözlerinde annemin
Sıra dışı bir şarkı gibiyim bu aralar.

Unutulmuşluğun telaşına yenik gözyaşı
Akar akar sefasında kaybolan ümit gibi
Sözler dipçığı yüreğin
Sessizlik ise bozkırda unutulmuş bir yemin.
Sevdamı da sormayın hani:
Sevgisizliğin esiri şunca hüznün
Devasa mevsimin de son haddi belli ki
Kelaynak kuşlarından sorun beni.

Elbette ıssızlığım yerin dibi
Gölgeme sunduğum bu şiiri de
Okumadan geçmeyin olur mu?
Dualarınızdan eksik etmediğinizi duyar gibiyim
Ant içtiğim rahmeti saklı tutarken içimde
Alıntı mahiyetinde bir özrü de çok görmeyin.

Annem bilse de şiir yazdığımı,
Okumadığı her şiirdi
Ona minnetimi yansıttığım
Atıl bir yürek sesi
Elbet edindiğim intiba
Düş gücüme yenik düştüğüm
Her yeni gün ve her yeni veda.